

FÖRVALTNINGSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 22/2013 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten och lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 19 november 2013 regeringens proposition med förslag till lag om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten och lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (RP 190/2013 rd) till förvaltningsutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regionutvecklingsdirektör Kaisa-Leena Lintilä, regeringsråd Tuula Manelius och överinspektör Johanna Osenius, arbets- och näringsministeriet
- specialsakkunnig i EU-ärenden Hannele Timonen, statsrådets kansli
- konsultativ tjänsteman Merja Niemi, undervisnings- och kulturministeriet
- trafikråd Riitta Viren, kommunikationsministeriet
- direktör Raija Volk, social- och hälsovårdsministeriet
- utvecklingschef Ritva Kauhanen, Lapplands förbund
- regionutvecklingschef Jarno Turunen, Norra Karelen landskapsförbund
- direktör, ansvarsområdet för regionutveckling Juha Eskelinen, Nylands förbund

- landskapsdirektör Olav Jern, Österbottens förbund
- utvecklingschef Raija Hurskainen, Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland
- enhetschef, EU:s strukturfondsprogram Sinikka Kauranen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland
- överdirektör Kari Virranta, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax
- specialsakkunnig Annukka Mäkinen, Finlands Kommunförbund
- expert Vesa Vuorenkoski, Akava ry
- näringspolitisk sakkunnig Auli Korhonen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- region- och näringspolitisk expert Lauri Korkeaoja, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf
- expert Jari Konttinen, Finlands Näringsliv rf
- specialsakkunnig Paula Viertola, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter (MTK).

Dessutom har skriftligt yttrande lämnats av

- justitieministeriet
- finansministeriet
- jord- och skogsbruksministeriet
- miljöministeriet
- Ålands landskapsregering
- Landsbygdsverket
- Kymmenedalens förbund

- Norra Österbottens förbund
- Satakunta förbund
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Mellersta Finland
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Karelen
- Uleåborgs stad
- Raumo stad
- Centralhandelskammaren
- Företagarna i Finland rf
- Finlands naturskyddsförbund rf

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att lagen om utveckling av regionerna och strukturfondslagen upphävs och att det stiftas en ny lag om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten. Den nya lagen hänger samman med behovet av reformer under Europeiska unionens strukturfondsperiod 2014—2020 och med preciseringar av det nationella systemet.

Lagen ska tillämpas generellt på regionutveckling, och i den föreslås det bestämmelser om systemet för planering av regionutvecklingen samt om de myndigheter som utför regionutvecklingsuppgifter och om samarbetet mellan dessa. För planeringssystemets del föreslås inga nämnvärda ändringar. Utvecklingen av regionerna ska i praktiken fortfarande huvudsakligen basera sig på olika program. I lagförslaget finns det bestämmelser om beredningen av programmen och om deras huvudsakliga innehåll. Det viktigaste dokumentet, som styr hela systemet för utveckling av regionerna, kommer att gälla de av statsrådet för regeringsperioden angivna prioriteringarna i regionutvecklingen. Det är meningen att dokumentet ska innehålla de olika förvaltningsområdenas viktigaste mål för regionutvecklingen under regeringsperioden och åtgärderna i anslutning till detta. Statsrådets beslut är avsett att styra regionutvecklingen inom olika förvaltningsområden och landskap och samordningen av åtgärderna. För genomförandet av prioriteringarna kan statsrådet starta särskilda program. De ska i regel gälla flera förvaltningsområden än ett.

I regionerna föreslås landskapsprogrammet precis som för närvarande vara ett centralt regionutvecklingsdokument. Landskapsprogrammet ska uppta utvecklingsmål som är baserade

på landskapets behov och särdrag samt en beskrivning av de viktigaste projekten och samarbetsavtalen. I landskapet Lappland ska landskapsprogrammet innehålla ett avsnitt om samekulturen som bereds i samarbete med sametinget.

För regionutvecklingen ska det dessutom utarbetas ett nationellt strukturfondsprogram samt program som anknyter till det europeiska territoriella samarbetet och som delfinansieras med medel ur strukturfonden. Målen för, innehållet i och förvaltningen av dessa program regleras i stor utsträckning i Europeiska unionens lagstiftning men i den föreslagna lagen utfärdas närmare bestämmelser om de nationella krav som ska ställas på verksamheten. Behovet av lagstiftning om förvaltningen av strukturfondsprogrammen har minskat eftersom programförvaltningen har koncentrerats till arbets- och näringsministeriet.

Dessutom föreslås det i propositionen en lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt. Lagen om finansiering av vissa program och projekt inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde föreslås bli upphävd.

Den föreslagna lagen är avsedd att tillämpas på finansieringen av program och projekt som gäller regionutveckling. Enligt förslaget ska den tillämpas såväl på verksamhet som finansieras med nationella medel som på verksamhet som finansieras med strukturfondsmedel.

Utöver den nationella finansieringen och finansieringen via strukturfondsprojekt till landskapsförbunden ska lagen gälla finansieringen av strukturfondsprojekt inom miljöministeriets, kommunikationsministeriets, undervisnings- och kulturministeriets och social- och hälso-

vårdsministeriets förvaltningsområden. Inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde föreslås lagens tillämpningsområde vara mer begränsat.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2014 och avses bli behandlad i samband med den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2014.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Syftet med lagändringen är att integrera den nationella regional- och strukturpolitiken och Europeiska unionens regional- och strukturpolitik till en effektiv helhet. Den nya lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten samlar det nationella systemet och EU-systemet samt bestämmelserna om programarbetet i en och samma lag. I den föreslagna lagen finns det bestämmelser om systemet för planering av regionutvecklingen samt om de myndigheter som utför regionutvecklingsuppgifter och om samarbetet mellan dessa. Regionutvecklingen bygger också i fortsättningen på olika slags program. De viktigaste dokumenten kommer att gälla de av statsrådet för regeringsperioden angivna prioriteringarna i regionutvecklingen och, på regionnivå, landskapsprogrammet.

I lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt finns bestämmelser om förfarandet för beviljande av stöd. Den föreslagna lagens tillämpningsområde är vidare än den gällande strukturfondslagens (1401/2006). Utöver den nationella finansieringen och finansieringen via strukturfondsprojekt till landskapsförbunden ska lagen gälla finansieringen av strukturfondsprojekt inom miljöministeriets, kommunikationsministeriets, undervisnings- och kulturministeriets och social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområden. Inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde föreslås lagens tillämpningsområde vara mer begränsat.

Utskottet ser det som nödvändigt att lagstiftningen på området samlas. Det ger en klarare reglering och förenhetligar den nationella förvaltningen av regionutvecklingen. I den före-

slagna lagen har också arbetsfördelningen mellan regionförvaltningsmyndigheterna och landskapsförbunden förtydligats. Totalt sett är dock regionutvecklingssystemet fortfarande relativt komplicerat och bör därför ytterligare förenklas.

Den nya lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten bygger i hög grad på den gällande lagstiftningen. Centrala mål är en regionalt inriktad och balanserad utveckling. Fokus läggs på att främja konkurrenskraften, sysselsättningen och kompetensen. Ansvar för regionutvecklingen ska också i fortsättningen ligga hos kommunerna och staten. Landskapsförbundet svarar i egenkap av regionutvecklingsmyndighet för de uppgifter som anknyter till regionutvecklingen.

I den nya lagstiftningen får landskapets samarbetsgrupp en starkare ställning. Bland annat får samarbetsgruppen behörighet att ge ett bindande utlåtande om betydelsefulla och stora projekt. Den finansierande myndigheten får avvika från ett positivt utlåtande från samarbetsgruppen endast om beviljande av stödet går emot Europeiska unionens eller Finlands lagstiftning eller om projektet inte svarar mot projektet. Utskottet påpekar att också ett litet projekt kan vara betydelsefullt på det sätt som avses här. I arbetsordningen för landskapets samarbetsgrupp, som fastställs av landskapsförbundet, finns bestämmelser bland annat om storleken för och innehållet i de projekt som ska behandlas av landskapets samarbetsgruppen. Projekt som inte är betydelsefulla med hänsyn till regionutvecklingen kan för samordningens skull behandlas till exempel av sekretariatet för landskapets samarbetsgrupp. Landskapets samarbetsgrupp tillsätts av styrelsen för landskapsförbundet. Med hänsyn till landskapsförbundets ställning som regi-

onutvecklingsmyndighet vore det enligt utskottet naturligt att landskapets samarbetsgrupp arbetar under landskapsförbundets ledning.

Enligt propositionsmotiven har regeringen för avsikt att centralisera uppgifterna för de förmedlande organen för det nationella strukturfondsprogram som ska genomföras 2014—2020. Uppgifterna omfattar beviljande, utbetalning och övervakning av stöd. Förmedlande organ under den kommande perioden är bland annat landskapsförbunden. Av ministerierna avses bara arbets- och näringsministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet vara förmedlande organ. I dag fattas myndighetsbeslut om stödmottagare vid 15 närings-, trafik- och miljöcentraler; enligt förslaget ska sådana beslut i fortsättningen fattas vid endast fyra centraler. Vidare ska alla återkravsbeslut i anslutning till strukturfondsprogram centraliseras till en enda NTM-central. Genom en statsrådsförordning som ges med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) anges vilka NTM-centraler som ska sköta strukturfondsuppgifterna. Dessutom är avsikten att Tekes — utvecklingscentralen för teknologi och innovationer ska vara förmedlande organ.

Utskottet ser det som ändamålsenligt att uppgifterna centraliseras. Förvaltningen av strukturfondsverksamheten har upplevts vara tung och stjälja kraft från genomförandet av själva programmen och projekten. Denna aspekt får ökad betydelse under nästa period, då den finansiering Finland får av EU minskar. En centralisering ger lättare förvaltning, synergieffekter och en mer samlad expertis som kan utnyttjas på ett bredare plan. För NTM-centralernas del är det frågan om en stor förändring som påverkar regionförvaltningen. Utskottet poängterar att de NTM-centraler som ska sköta strukturfondsuppgifter måste vara ansvarsfulla och se till landskapets helhetsintresse. Utskottet ser det som viktigt att centraliseringen av uppgifterna inte försvagar kundernas möjligheter att sköta sina ärenden. Avsikten är att samtliga NTM-centraler också i fortsättningen ska erbjuda kundtjänster.

Förslaget till lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt innefattar en

möjlighet att avvika från huvudregeln få förskott om detta är motiverat med tanke på genomförandet av projektet. Enligt den gällande lagen har endast landskapsförbunden i begränsad omfattning kunnat bevilja förskott för projekt. Det är särskilt för kommunernas och de kommunägda organisationernas del viktigt att möjligheten till förskott breddas. Det innebär att genomförandet av projekten kan effektiviseras och göras smidigare, samtidigt som det blir enklare att engagera ett bredare fält av aktörer. Det är likaså välkommet att det administrativa arbetet i samband med beviljande och utbetalning av stöd minskar genom att det införs enklare kostnadsmodeller och elektroniska rutiner.

Sammanfattningsvis anser förvaltningsutskottet att propositionen är behövlig och uppfyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande kommentarer och ändringsförslag.

Utskottet vill avslutningsvis fästa uppmärksamhet vid den strama tidsplanen för lagstiftningsreformen. Beredningen av propositionen hänger delvis samman med att det samtidigt har försiggått en beredning av EU-lagstiftningen om strukturfonderna. Förvaltningsmodellen är å andra sidan i hög grad beroende av nationella avgöranden. Eftersom det gäller en betydelsefull lagstiftningsreform hade det varit lämpligt att riksdagen hade fått lagförslagen enligt den tidsplan som normalt tillämpas för budgetlagar.

Detaljmotivering

1. Lag om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten

3 §. Definitioner. Utskottet har korrigerat namnet på den allmänna förordningen i 8 punkten i den finska språkdräkten. Korrigeringen gäller inte den svenska språkdräkten.

4 §. Målen för regionutvecklingen. Det allmänna syfte med lagen som anges i 1 § kompletteras genom de mål för regionutvecklingen som föreslås i denna paragraf. Det är meningen att precisera målen så att de motsvarar förändringarna i

omvärlden såväl nationellt som inom Europeiska unionen. Målen tar på många plan upp främjandet av konkurrenskraften, sysselsättningen och kompetensen och omständigheter som anknyter till dessa. En balanserad utveckling av regionerna med beaktande av deras särdrag har redan länge varit ett mål för Finland och det är viktigt att det ingår i den föreslagna lagen. En nyhet är att främjandet av social delaktighet skrivs in i lagen. Med social delaktighet som ett regionutvecklingsmål avses enligt motiven till paragrafen i synnerhet deltagande i arbetslivet. Den gällande lagens mål om att främja befolkningens välfärd nämns inte uttryckligen i den föreslagna lagen. Utskottet menar att samtliga de föreslagna målen främjar välfärden. Totalt sett bildar målen en mångsidig helhet.

8 §. Förvaltningsmyndigheten för strukturfondsprogrammet. 9 §. Rakennerahasto-ohjelman todentamisviranomaisen. 10 §. Rakennerahasto-ohjelman tarkastusviranomaisen. Utskottet har justerat artikelhänvisningarna i 8 § 1 mom., 9 § 1 mom. och 10 § 1 och 2 mom.

11 §. Förmedlande organ. Med förmedlande organ avses enligt 3 § en myndighet som för en förvaltningsmyndighets eller attesterande myndighets räkning utför uppgifter som hänför sig till stödmottagare. Enligt den föreslagna 11 § svarar de förmedlande organen för uppgifter i anslutning till beviljande, utbetalning och övervakning av stöd. Enligt 3 mom. i paragrafen utses förmedlande organ genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet kan det också utfärdas närmare bestämmelser om organens förutsättningar och uppgifter.

Utskottet konstaterar att de förmedlande organen anvisas uppgifter och befogenheter som delvis är betydelsefulla, däribland utförandet av inspektioner. Eftersom det kan vara frågan om uppgifter och befogenheter som är betydelsefulla med hänsyn till grundlagen, är det med tanke på grundlagsutskottets etablerade tolkning (GrUU 14/2008 rd, GrUU 18/2004 rd) ändamålsenligt att de behöriga myndigheterna och de

myndigheter till vilka uppgifter kan överföras framgår klarare direkt i lagen än vad som föreslås i propositionen. Utskottet föreslår därför att de förmedlande organen namnges i 3 mom., dvs. arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, landskapsförbunden, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Tekes — utvecklingscentralen för teknologi och innovationer.

För tydlighetens skulle föreslår utskottet vidare att bemyndigandet att utfärda förordning om organens förutsättningar och uppgifter flyttas från 3 mom. till ett nytt 4 mom. I momentet föreskrivs det att närmare bestämmelser om de förmedlande organens förutsättningar och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. I enlighet med detta utses de NTM-centraler som ska förvalta strukturfondsmedlen genom en förordning av statsrådet som ges med stöd av lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

12 §. Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt. I paragrafen föreslås det en bestämmelse om vilken myndighet som ska svara för sådana uppgifter i anslutning till fonden för dem som har det sämst ställt som medlemsstaterna ska fullgöra. Enligt 1 mom. svarar arbets- och näringsministeriet för dessa uppgifter. Enligt 2 mom. ska revisionsmyndigheten för programmen finnas i anslutning till finanscontrollerfunktionen vid finansministeriet.

Enligt 3 mom. utses förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet för det operativa program som stöds med medel ur fonden genom förordning av statsrådet. Av de skäl som anges i samband med 11 § är det ändamålsenligt att det föreskrivs om förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet i lagen. Enligt utredning pågår fortfarande beredningen i frågan, så utskottet föreslår att rätten att utse förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet genom förordning av statsrådet stryks. Förvaltningsmyndighet och attesterande myndighet kan utses senare genom en lagändring.

13 §. Delegationen för regional- och strukturpolitik. I paragrafen föreslås det bestämmelser om delegationen för regional- och strukturpolitik. Statsrådet tillsätter delegationen, som arbetar i anslutning till arbets- och näringsministeriet. Det föreslås också att delegationens uppgifter slås fast i lagen. Ett organ som är organiserat på detta sätt har enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ansetts vara en myndighet (t.ex. GrUU 2/2013 rd). Således är bestämmelserna i 3 mom. om delegationsmedlemmarnas tjänsteansvar och skadeståndsansvar och om delegationens förvaltningsförfarande onödiga. Utskottet föreslår därför att 3 mom. stryks, av vilket följer att 4 och 5 mom. blir 3 och 4 mom.

14 §. Övervakningskommittén. I paragrafen föreslås bestämmelser om en övervakningskommitté som ska tillsättas med uppgift att övervaka genomförandet av programmet och dess effekter och resultat. Övervakningskommittén ska fullgöra de uppgifter som den har enligt Europeiska unionens lagstiftning. Kommittén tillsätts av statsrådet. På sammansättningen och medlemmarna tillämpas Europeiska unionens lagstiftning.

I 3 mom. bestäms om tjänsteansvar för kommittémedlemmarna. Eftersom avsikten är att tjänsteansvaret ska gälla kommittémedlemmarna när de arbetar med de uppgifter som avses i lagförslaget, föreslår utskottet att det till momentet fogas en precisering på denna punkt.

I 3 mom. i paragrafen finns också en hänvisning om tillämpning av de allmänna förvaltningslagarna. I grundlagsutskottets tolkningspraxis har detta inte längre ansetts nödvändigt (GrUU 37/2010 rd). Den föreslagna författningshänvisningen är inte heller heltäckande. Utskottet föreslår därför att den tredje mening, som gäller vilka lagar som tillämpas på övervakningskommitténs förvaltningsförfarande, i 3 mom. stryks.

17 §. Landskapsförbundens uppgifter. I den föreslagna lagen föreskrivs inte längre som i den gällande lagen att de landskapsförbund som har både enspråkiga och tvåspråkiga kommuner ska

upprätta ett organ för utveckling av den språkliga servicen i landskapet. I detaljmotiven hänvisas till språklagen (423/2003) och konstateras att landskapsförbunden kan inrätta ett sådant organ om de anser det vara nödvändigt. Utskottet inskräpper att ett landskapsförbund i egenskap av myndighet ska följa bestämmelserna i språklagen och i sin verksamhet se till att de språkliga rättigheter förverkligas i praktiken på det sätt som sägs i språklagen.

28 §. Samarbetsgruppens uppgifter. Utskottet har justerat bestämmelsen i 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen om behandlingen av regionförvaltningsverkets förslag till resultatavtal så att den lyder "regionförvaltningsverkets förslag till strategisk resultatmålshandling", eftersom avsikten inte är att landskapets samarbetsgrupp också ska behandla regionförvaltningsmyndigheternas förslag till operativa resultatavtal. Bestämmelsen motsvarar också enligt propositionsmotiven den nuvarande uppgiften. Den av utskottet föreslagna formuleringen motsvarar terminologin i den gällande lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

41 §. Kontrollant. I 2 mom. föreskrivs det om förutsättningarna för att utses till kontrollant i ett projekt. Vidare ingår bestämmelser om bland annat kontrollantens tjänsteansvar. Eftersom avsikten är att tjänsteansvaret ska gälla kontrollanten när han eller hon arbetar med de uppgifter som avses i lagförslaget, föreslår utskottet att momentet preciseras på denna punkt. Av de skäl som anfördes i samband med 14 § 3 mom. är det dessutom motiverat att stryka hänvisningen till de allmänna förvaltningslagarna.

42 §. Kontrollantens uppgifter. Enligt den föreslagna paragrafen ska den som har utsetts till kontrollant kontrollera att de medfinansierade produkterna och tjänsterna har levererats, att stödmottagarna har betalat de utgifter de uppgett och att utgifterna är förenliga med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning, samarbetsprogrammet och villkoren för stödbemyndigande. Dessutom kontrollerar kontrollanten det som förvaltningsmyndigheten för samarbets-

programmet kräver. Enligt 4 mom. har kontrollanten rätt att i den omfattning som uppdraget kräver kontrollera alla de omständigheter som är en förutsättning för att finansiering ska beviljas och utbetalas. Kontrollanten har rätt att för utförandet av inspektionen få tillträde till de lokaler som den som är föremål för inspektionen besitter eller använder. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

I sin praxis på senare tid har grundlagsutskottet påpekat att lagstiftning om granskningar och inspektioner med karaktären av tillsyn bör hänvisa till 39 § i förvaltningslagen (434/2003) som reglerar procedurerna för inspektioner i samband med behandlingen av förvaltningsärenden (se GrUU 22/2013 rd, GrUU 11/2013 rd, GrUU 5/2013 rd, GrUU 32/2010 rd och GrUU 5/2010 rd). Förvaltningsutskottet konstaterar att det också i detta fall är skäl att komplettera bestämmelsen med en hänvisning till 39 § i förvaltningslagen.

2. Lag om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt

1 §. Tillämpningsområde. I 4 mom. i paragrafen föreslås det att lagen inte ska tillämpas på ett program som en myndighet i landskapet Åland är ansvarig för och inte heller på stöd som beviljas av en myndighet eller annan offentlig aktör på Åland.

Om Ålands särskilda ställning och om behörighetsfördelningen mellan riket och landskapet bestäms i 120 § i grundlagen och i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Dessa omständigheter behöver därför inte tas upp på lagnivå. Utskottet föreslår således att 4 mom. stryks.

2 §. Definitioner. Utskottet har korrigerat namnet på den allmänna förordningen i 15 punkten i den finska språkdräkten. Korrigeringen gäller inte den svenska språkdräkten.

24 §. Godtagbara kostnader och stödbelopp. Utskottet har justerat artikelhänvisningen i 3 mom.

32 §. Revisionsmyndighetens inspektionsrätt. Enligt paragrafens 1 mom. får revisionsmyndigheten med avseende på användningen av strukturfondsmedel utföra inspektioner av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, de förmedlande organen och stödmottagarna. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och dess finansiering i sin helhet. Enligt 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen (688/2001) kan stöd beviljas för att användas för att understöda en verksamhet eller ett projekt som genomförs av någon annan än understödstagaren och som fyller ändamålet enligt statsunderstödsbeslutet. Enligt 12 § i lagförslag 2 kan den myndighet som beviljar stöd på grundad anledning besluta att stödmottagaren får överlåta genomförandet av projektet delvis till en sådan sammanslutning som uppfyller de förutsättningar som ställs på stödmottagare i denna lag. I sådana fall måste inspektionsrätten gälla också verksamheten hos mottagaren av det överförda stödet. Utskottet föreslår att en bestämmelse om detta fogas till slutet av 1 mom.

I 3 mom. föreslås bland annat bestämmelser om tjänsteansvar för en revisor som bemyndigats av revisionsmyndigheten. Eftersom avsikten är att tjänsteansvaret ska gälla revisorn när han eller hon arbetar med de uppgifter som avses i lagförslaget, föreslår utskottet att det till momentet fogas en precisering på denna punkt.

I 3 mom. i paragrafen finns också en hänvisning om tillämpning av de allmänna förvaltningslagarna. Såsom konstaterades i samband med lagförslag 1 har detta i grundlagsutskottets tolkningspraxis inte längre ansetts nödvändigt (t.ex. GrUU 37/2010 rd). Den föreslagna författningshänvisningen är inte heller heltäckande. Utskottet föreslår därför att hänvisningen i 3 mom. till de allmänna förvaltningslagarna stryks.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det bl.a. om att myndigheten eller revisorn ska ha tillträde till stödmottagarens lokaler, för att en inspektion ska kunna utföras på tillbörligt sätt. Med hänvisning till grundlagsutskottets etablerade tolkningspraxis föreslår förvaltningsutskottet att bestämmelsen kompletteras med att utrymmen

som används för boende av permanent natur faller utanför inspektionsrätten. En sådan avgränsning är nödvändig i fall där inspektionsrätten har anvisats någon annan än en myndighet.

Av de skäl som anfördes i samband med 42 § 4 mom. i lagförslag 1 föreslår utskottet dessutom att 4 mom. får en bestämmelse om att 39 § i förvaltningslagen ska tillämpas vid inspektionen.

33 §. Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt.

34 §. Den attesterande myndighetens inspektionsrätt. I förslaget till 33 § bestäms om förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt. Med stöd av 2 mom. i paragrafen kan förvaltningsmyndigheten genom sitt beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra en inspektion. Motsvarande bestämmelse finns i 34 §, där det föreskrivs om den attesterande myndighetens inspektionsrätt.

Avsikten är att den som utför inspektionen också i dessa fall ska ha tillträde till stödmottagarens lokaler och få handlingar av stödmottagaren, för att en inspektion ska kunna utföras på tillbörligt sätt. Enligt grundlagsutskottets etablerade tolkningspraxis ska det föreskrivas i lag om

sådana rättigheter. Med hänvisning till det som sagts ovan i samband med 32 § 4 mom. bör det föreskrivas att utrymmen som används för boende av permanent natur faller utanför inspektionsrätten. Dessutom är det nödvändigt att lägga till en bestämmelse om att 39 § i förvaltningslagen ska tillämpas vid inspektioner. Utskottet föreslår att bestämmelser om detta införs i 2 mom. i vardera paragrafen.

Samtidigt föreslår utskottet att bestämmelsen om bemyndigande att utföra inspektion i båda paragrafernas 2 mom. flyttas till 3 mom., som redan har en bestämmelse om revisorer som fått bemyndigande.

42 §. Inspektionsrätt. Av de skäl som anfördes i samband med 42 § 4 mom. i lagförslag 1 föreslår utskottet att 42 § 5 mom. i lagförslag 2 får en bestämmelse om att 39 § i förvaltningslagen ska tillämpas vid inspektionen.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 1 och 2 med ändringar (Utskottets ändringsförslag).

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.
Allmänna bestämmelser

1 och 2 §
(Som i RP)

3 §
(Som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

4—6 §
(Som i RP)

2 kap.

Myndigheter och deras uppgifter

7 §
(Som i RP)

8 §

Förvaltningsmyndigheten för strukturfondsprogrammet

Förvaltningsmyndigheten svarar i enlighet med *artikel 125* i den allmänna förordningen för att strukturfondsprogrammet förvaltas och genomförs enligt principen om sund ekonomisk förvaltning och fullgör de uppgifter som avses i Europeiska unionens lagstiftning och i denna lag.

(2 och 3 mom. som i RP)

9 §

Den attesterande myndigheten för strukturfondsprogrammet

Den attesterande myndigheten ska fullgöra de uppgifter som den har enligt *artikel 165* i den allmänna förordningen samt de uppgifter som avses i denna lag och lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (/).

(2 och 3 mom. som i RP)

10 §

Revisionsmyndigheten för strukturfondsprogrammet

Den revisionsmyndighet som avses i *artikel 123.4* i den allmänna förordningen finns i anslutning till finanscontrollerfunktionen vid finansministeriet. Revisionsmyndigheten ska vara funktionellt oberoende av förvaltningsmyndigheten och den attesterande myndigheten.

Revisionsmyndigheten ska fullgöra de uppgifter som den har enligt Europeiska unionens lagstiftning samt de uppgifter som avses i denna lag och lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt. Myndigheten svarar också för uppgifter som det oberoende revisionsorgan som avses i *artikel 124.2* i den allmänna förordningen har.

(3 mom. som i RP)

11 §

Förmedlande organ

(1 och 2 mom. som i RP)

Förmedlande organ är arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, landskapsförbunden, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt Innovationsfinansieringsverket. (Nytt 3 mom.)

Närmare bestämmelser om de förmedlande organens förutsättningar och uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. (4 mom. som i RP)

12 §

Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt

(1 och 2 mom. som i RP)

(Utesl.) Närmare bestämmelser om revisionsmyndighetens uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Delegationen för regional- och strukturpolitik

(1 och 2 mom. som i RP)

(3 mom. utesl.)

(3 och 4 mom. som i RP)

14 §

Övervakningskommittén

(1 och 2 mom. som i RP)

På kommittémedlemmarna tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de arbetar med sådana uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). (Utesl.) Övervakningskommittén ska eftersträva enhällighet i sitt

beslutsfattande. Om ett enhälligt beslut inte kan fattas, blir den mening gällande som har omfattats av två tredjedelar av dem som röstat.

(4 mom. som i RP)

15—27 §
(Som i RP)

28 §

Samarbetsgruppens uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp ska för fullföljande av de utvecklingsmål som anges i regionens landskapsprogram och samordning av olika program och finansiella instrument

(1 punkten som i RP)

2) behandla närings-, trafik- och miljöcentralens och till behövliga delar regionförvaltningsverkets förslag till *strategisk resultatmålshandling*,

(3—10 punkten som i RP)

(2 mom. som i RP)

3 kap.

Programarbete

29—35 §
(Som i RP)

4 kap.

Förvaltning av strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna

36—40 §
(Som i RP)

41 §

Kontrollant

(1 mom. som i RP)

Kontrollanten ska vara en av revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisor (OFR-revisor), en av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR-revisor) eller en av en handelskammare godkänd revisor (GRM-revisor). Kontrollanten ska vara oberoende av stödmottagaren. Kontrollanten ska även i övrigt ha tillräcklig yrkesskicklighet för utförandet av uppdraget. På kontrollanten tillämpas (*utesl.*) bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon arbetar med sådana uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

42 §

Kontrollantens uppgifter

(1—3 mom. som i RP)

Kontrollanten har rätt att i den omfattning som uppdraget kräver kontrollera alla de omständigheter som är en förutsättning för att finansiering ska beviljas och utbetalas. Kontrollanten har rätt att för utförandet av inspektionen få tillträde till de lokaler som den som är föremål för inspektionen besitter eller använder. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. *Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen följas.*

43 och 44 §
(Som i RP)

5 kap.

Särskilda bestämmelser

45—49 §
(Som i RP)

2.

Lag**om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.	25—31 § (Som i RP)
Allmänna bestämmelser	
1 § (1—3 mom. som i RP) (4 mom. <i>utesl.</i>)	32 § <i>Revisionsmyndighetens inspektionsrätt</i>
2 § (Som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)	Revisionsmyndigheten får med avseende på användningen av strukturfondsmedel utföra inspektioner av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten, de förmedlande organen och stödmottagarna. När ett enskilt projekt inspekteras gäller inspektionsrätten projektet och dess finansiering i sin helhet. <i>Om stöd har överförs till någon annan, gäller inspektionsrätten också verksamheten hos mottagaren av överfört stöd.</i>
3—5 § (Som i RP)	(2 mom. som i RP)
2 kap.	På revisorn tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon arbetar med sådana uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).
Stödförfarandet	För att en inspektion ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med tanke på den åtgärd som stöds och användningen av stödet, samt granska förhållandena hos stödmottagaren och dennas informationssystem och handlingar. <i>Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.</i> Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av inspektionen på tillbörligt sätt förutsätter detta. <i>Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen följas.</i>
6—21 § (Som i RP)	(5 mom. som i RP)
3 kap.	
Särskilda bestämmelser om projekt inom strukturfondsprogrammet	
22 och 23 § (Som i RP)	
24 § <i>Godtagbara kostnader och stödbelopp</i>	
(1 och 2 mom. som i RP)	
Naturaprestationer som avses i <i>artikel 69</i> i den allmänna förordningen kan inte användas i strukturfondsprojekt.	
(4 och 5 mom. som i RP)	

33 §

Förvaltningsmyndighetens inspektionsrätt

(1 mom. som i RP)

För att en inspektion ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med tanke på den åtgärd som stöds och användningen av stödet, samt granska förhållandena hos stödmottagaren och dennas informationssystem och handlingar. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av inspektionen på tillbörligt sätt förutsätter detta. Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen följas. (Nytt 2 mom.)

Förvaltningsmyndigheten kan genom sitt beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra en inspektion som avses i 1 mom. På revisorer tillämpas bestämmelserna i 32 § 2 och 3 mom.

34 §

Den attesterande myndighetens inspektionsrätt

(1 mom. som i RP)

För att en inspektion ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med tanke på den åtgärd som stöds och användningen av stödet, och rätt att inspektera dessa samt granska förhållandena hos stödmottagaren och dennas informationssystem och handlingar. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om genomförandet av inspektionen på tillbörligt sätt förutsätter detta.

Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen följas. (Nytt 2 mom.)

Den attesterande myndigheten kan genom sitt beslut bemyndiga en annan myndighet eller en oberoende revisor att utföra en inspektion som avses i 1 mom. På revisorer tillämpas bestämmelserna i 32 § 2 och 3 mom.

35 §

(Som i RP)

4 kap.

Särskilda bestämmelser

36—41 §

(Som i RP)

42 §

Inspektionsrätt

(1—4 mom. som i RP)

För att inspektionen ska kunna utföras på tillbörligt sätt ska myndigheten eller revisorn ha tillträde till sådana byggnader, lokaler eller platser som är betydelsefulla med tanke på den åtgärd som stöds och användningen av stödet, och rätt att inspektera dessa samt granska förhållandena hos stödmottagaren och dennas informationssystem och handlingar. Inspektion får dock inte utföras i sådana lokaler och utrymmen som används för permanent boende. Den som utför inspektionen har rätt att omhänderta handlingar och annat material som har samband med användningen av stöd, om detta är nödvändigt för att inspektionen ska kunna utföras på tillbörligt sätt. Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen följas.

(6 mom. som i RP)

43 och 44 §

(Som i RP)

Helsingfors den 11 december 2013

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Pirkko Mattila /saf
medl. Jussi Halla-aho /saf
Rakel Hiltunen /sd
Reijo Hongisto /saf
Risto Kalliorinne /vänst
Mika Kari /sd
Elsi Katainen /cent

Timo V. Korhonen /cent
Antti Lindtman /sd
Markus Lohi /cent
Tapani Mäkinen /saml
Ulla-Maj Wideroos /sv
ers. Kari Tolvanen /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Minna-Liisa Rinne.

RESERVATION

Motivering

Centerns utskottsgrupp är bekymrad över framtiden när det gäller att regionutvecklingen ska utgå från regionerna. Under nästa finansieringsperiod för EU:s regionprogram 2014-2020 skärs finansieringen av regionutvecklingen i Finland ned med så mycket som en tredjedel. Därutöver försvinner lika mycket i nationell medfinansiering. Förlusten uppgår till omkring 700 miljoner euro. Dessutom håller regeringen på att i allt högre grad förskjuta beslutsmakten i regionutvecklingsfrågor från landskapsförbund och de regionala närings-, trafik- och miljöcentralerna till centralförvaltningen, särskilt arbets- och näringsministeriet; detta sker utifrån regeringens riktlinjer eller genom bemyndiganden att utfärda förordningen med utan att riksdagen hörs särskilt.

Utöver detta finns det från innevarande valperiod andra klara bevis på hur regeringspolitiken försämrar förhållandena för landskapen. De av programmen oavhängiga landskapsutvecklingspengarna är numera nästan obefintliga, likaså har finansieringen av landskapspolitiken och det med nationella medel finansierade kompetenscenterprogrammet avslutats genom att den kompetensrelaterade utvecklingen har integrerats med EU-programmen. Också statsunderstöden för privata vägar har krympts till ett minimum, vilket är till skada särskilt för jord- och skogsbruksnäringarna. Försvarsreformen har reducerat antalet statliga arbetsplatser just i de regioner där de mest behövs. De kommande jättevalkretsarna försvagar den regionala representationen i det nationella beslutsfattandet. Den pågående kommunreformen leder till en koncentration av bosättning, service och beslutsfattande. Regeringen driver igenom alla dessa vittgående reformer som har radikala konsekvenser för samhällets grundstrukturer med en fyraårig fullmakt och utan bred parlamentarisk beredning.

Denna samma centraliseringslinje driver regeringen också i fråga om finansieringen av och beslutsfattandet om regionutvecklingen under EU:s nästa programperiod. För det första måste vi komma ihåg att merparten av statens satsningar på utveckling av näringsverksamhet kanaliseras som stöd för forskning och produktutvecklingen (särskilt via Tekes). Volymen av dessa stöd är avsevärt mycket större än medlen från EU:s strukturfondsprogram och de är starkt inriktade på de största universitetsorterna. Trots detta har man i propositionen om regionutveckling blandat in stadspolitik och tillväxtavtal mellan staten och städerna på ett sätt som är ägnat att skapa en onödig motsatsställning och gräddfiler också när det gäller de kraftigt krympande utdelningarna av regionutvecklingspengar inom landskapet. För att stärka centraliseringspolitiken utökar man den nationella styrningen och ministeriernas beslutsmyndighet.

Med tanke på demokratin är det oroväckande att de ändringar i beslutsmakten och finansieringsprinciperna som görs inför den nya EU-programperioden drivs igenom med hjälp av förordningar av statsrådet och ministerierna. Därigenom har riksdagen ingen möjlighet att påverka innehållet. Det har också kommit fram att regeringen, trots löften om motsatsen, inte tänker lägga någon vikt vid de inbördes överenskommelser som regionerna själva har förhandlat fram. Det gör regeringen till en opålitlig avtalspart.

De allvarligaste systemfelen med hänsyn till en regionalt förankrad och effektiv regionutveckling

Genom det nyligen offentliggjorda beslutet om s.k. rörliga ramar för EU:s strukturfondsprogram, vilket innebär att när statsrådet beslutar om den regionala fördelningen av budgetanslagen ges arbets- och näringsministeriet möjlighet att genom förordning styra 5-10 procent av strukturfondsmedlen på det sätt ministeriet själv vill. Denna linje är skadlig på många sätt. Det

går emot det som storregionerna, dvs. Södra Finland och Västra Finland (ELSA) respektive Östra Finland och Norra Finland (IP-regionen), kommit överens om, och strider mot det som arbets- och näringsministeriet med ministrarna i spetsen tidigare har lovat.

Därutöver kommer förvaltningen av strukturfonden att centraliseras genom att det i lagen införs ett bemyndigande att utfärda förordning gällande fyra närings-, trafik- och miljöcentraler. Regeringen hävdar att syftet med propositionen är att förenkla förvaltningen och öka kostnadseffektiviteten. Slutresultatet är dock att det i elva NTM-centralers verksamhetsområde uppstår ett nytt förvaltningssteg. Propositionen skulle frånta landskapet beslutsamt. Samtidigt öppnar den en möjlighet för regeringen att i betydande grad ändra på andra uppgifter inom regionförvaltningen utan att riksdagen ens är medveten om det. Att regionförvaltningsuppgifter sköts som specialuppgifter på olika håll i landet strider också mot det yttersta syftet med regionförvaltning, dvs. att utvecklingen ska ske på regionens villkor i samarbete med landskapsförbundet och centralförvaltningen. Enligt uppgift från landskapsförbunden har ändringen av förvaltningen av regionutvecklingen inte beretts tillräckligt grundligt och öppet, och landskapsförbunden har inte heller getts tillfälle att lämna yttranden i frågan innan ministerutskottet för utvecklande av förvaltningen redan beslutat i saken.

Rationalisering av förvaltningen förutsätter inte att man ändrar makt- och ansvarsstrukturerna. Med tanke på företags- och projektkunderna är det av högsta vikt att EU-finansieringstjänsterna finns på nära håll. Det tydligaste och enklaste skulle vara en modell där varje landskap utgör ett eget utvecklingsområde och där alla EU-delfinansierade och nationella utvecklingsinstrument som kommer via NTM-centralerna och landskapsförbunden samordnas av landskapets samarbetsgrupp. Finansiering som kanaliseras via ministerierna eller andra aktörer skulle då endast utgöra undantagsfall. Det är också lättare att nå kostnadseffektivitet i denna regionalt samordnade modell.

Det är en total överraskning för landskapen att stödet för investeringar i infrastruktur slopas i strukturfondsprogrammet. I fortsättningen kan strukturfondspengar inte längre användas för dessa projekt, eftersom projekten måste motsvara de av regeringen fastställda strukturfondsprogrammen för att vara stödberättigade. Det ser i dag ut som om det kommande strukturfondsprogrammet inte kommer att tillåta finansiering av denna typ av projekt. Frågan diskuterades inte öppet i den arbetsgrupp som beredde den nya lagen om regionutveckling. Stödet för investeringar i infrastruktur har en mycket stark hävstångseffekt i såväl ELSA-regionen som IP-regionen. Under den programperiod som går mot sitt slut har stödet använts bl.a. för delfinansiering av trafikinfrastruktur som gagnar företagsverksamhet och för noggrant definierat företags- och forskningssamarbete som enligt EU-kommissionen har främjat Finlands konkurrenskraft.

Hela landet måste utvecklas med utgångspunkt i regionerna

Till skillnad från regeringen vill Centern utveckla hela landet på regionernas villkor. Hela landet måste utvecklas, eftersom vi behöver alla tillgängliga mentala och ekonomiska resurser för att lyfta Finland. Den globala trenden är att framtidens tillväxtsektorer är t.ex. bioenergi, självförsörjning i fråga om mat, rent vatten, gruvmineral och turism. Landskapsförbunden är därför naturliga motorer i regionutvecklingen.

Reserverationens förslag till ändringar i paragraferna främjar en landskapsbaserad regionutveckling och höjer regionutvecklingens genomslagskraft. Syftet med förslaget till uttalande är att påverka de förordningar genom vilka regeringen fastställer förvaltningen av strukturfondsmedlen och beslutsfattandet under den kommande strukturfondsperioden.

Förslag

Vi föreslår

att lagförslag 1 och 2 godkänns med ändringar (Reservationens ändringsförslag) och

att ett uttalande godkänns (Reservationens förslag till uttalande).

1.

Lag

om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1—6 §
(Som i FvUB)

2 kap.

Myndigheter och deras uppgifter

7—12 §
(Som i FvUB)

13 §

Delegationen för regional- och strukturpolitik

(1—3 mom. som i FvUB)

Närmare bestämmelser om delegationens sammansättning, mandatperiod och specifika uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet. *I region- och strukturdelegationens verksamhet ska det säkerställas att alla landskap blir genuint hörda.*

14—16 §
(Som i FvUB)

17 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden svarar för den strategiska regionutvecklingen som helhet och ska i den uppgiften

1) svara för landskapets allmänna utveckling och härmed samarbeta med statliga myndigheter, regionens (*utesl.*) kommuner, universitet och högskolor samt andra parter som deltar i regionutvecklingen samt i landskapet Lappland med sametinget; samarbetsavtal kan upprättas om samarbetet,

(2—13 punkten som i FvUB)

18—27 §
(Som i FvUB)

28 §

Samarbetsgruppens uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp ska för fullföljande av de utvecklingsmål som anges i regionens landskapsprogram och samordning av olika program och finansiella instrument

1) *behandla genomförandeplanen för landskapsprogrammet, som godkänns av landskapsförbundet,*

(2—10 punkten som i FvUB)

(2 mom. som i FvUB)

3 kap.

Programarbete29 och 30 §
(Som i FvUB)

31 §

Hållbar stadsutveckling

För genomförandet av de integrerade åtgärder i strukturfondsprogrammet som stöder en hållbar stadsutveckling ska arbets- och näringsministeriet välja ut de städer som i samverkan ska utarbeta en plan för hållbar stadsutveckling. *Finansieringen inkluderas i de nationella ramarna för strukturfondsprogrammet.*

(2-4 mom. som i FvUB)

32 och 33 §
(Som i FvUB)

34 §

Landskapsprogrammets ställning

(1 mom. som i FvUB)

Myndigheterna ska begära utlåtande av landskapsförbundet om planer och åtgärder som är viktiga för regionens utveckling, om de inte ingår i landskapsprogrammet eller om de avviker avsevärt från det *eller försvagar tillgången till kundservice samt försvagar konkurrenskraften, välfärden och tillgången till tjänster.*

(3 mom. som i FvUB)

35 §
(Som i FvUB)

4 kap.

Förvaltning av strukturfondsprogram mellan medlemsstaterna36 §
(Som i FvUB)

37 §

Övervakningskommittéer

För varje samarbetsprogram inom målet europeiskt territoriellt samarbete ska det finnas en övervakningskommitté. *Av grundad anledning kan det finnas flera övervakningskommittéer.* De finländska medlemmarna i övervakningskommittén utses av statsrådet. Arbets- och näringsministeriet beslutar om ändringar i kommitténs sammansättning för de finländska medlemmarnas del. På övervakningskommitténs medlemmar och sammansättning tillämpas Europeiska unionens lagstiftning.

(2 och 3 mom. som i FvUB)

38—44 §
(Som i FvUB)

5 kap.

Särskilda bestämmelser45—49 §
(Som i FvUB)**2.****Lag****om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.	24 §
Allmänna bestämmelser	<i>Godtagbara kostnader och stödbelopp</i>
1—5 § (Som i FvUB)	(1 och 2 mom. som i FvUB) Naturaprestationer som avses i artikel 59 i den allmänna förordningen kan (<i>utesl.</i>) användas i <i>strukturfondsprojekt. Om naturaprestationen är oavlönat arbete beaktas vid fastställandet av arbetets värde den verifierade tid som lagts på arbetet samt den lön som betalas för motsvarande arbete.</i>
2 kap.	(4 och 5 mom. som i FvUB)
Stödförfarandet	
6—21 § (Som i FvUB)	
3 kap.	25—35 § (Som i FvUB)
Särskilda bestämmelser om projekt inom strukturfondsprogrammet	
22 och 23 § (Som i FvUB)	4 kap.
	Särskilda bestämmelser
	36—42 § (Som i FvUB)

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att samtliga närings-, trafik- och miljöcentraler också i fortsättningen på jämlika grunder får bevilja stöd ur EU:s strukturfonder. För att säkerställa att landskapsprogram-

men genomförs väl godkänns fasta rammar för landskapen, dvs. de s.k. rörliga ramarna slopas. Stödet för investering i infrastruktur bibehålls i dess nuvarande form i förslaget till program för nästa strukturfondsperiod.

Helsingfors den 11 december 2013

Elsi Katainen /cent
Timo V. Korhonen /cent

Markus Lohi /cent

Sannfinländarnas utskottsgrupp omfattar Centerns utskottsgrupps reservation.

Pirkko Mattila /saf
Jussi Halla-aho /saf

Reijo Hongisto /saf